

	Uczniowie Jezusa	New Age
Prawda	- Jezus powiedział: „Ja jestem drogą, prawdą i życiem” (J14:6). „Jeżeli wytrwacie w słowie moim, prawdziwie uczniami moimi będziecie. I poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli.” (J 8,31) - Prawda objawiona jest w Piśmie Świętym i w osobie Jezusa Chrystusa, w Jego życiu, nauczaniach, śmierci i zmartwychwstaniu. Prawda jest przejrzysta, klarowna, zdefiniowana, absolutna i niezmienna. Natura i charakter prawdy są spójne z naturą i charakterem Boga, który jest źródłem prawdy. Człowiek, który kocha Boga i jest prawdziwym uczniem Jezusa pragnie poddać swoje życie prawdzie i harmonizować się z nią. (Słowo stało się ciałem, a my stajemy się żyjącym słowem - listem Chrystusowym napisanym Duchem Boga żywego.) (2 Kor 3,2-3) Mimo iż człowiek żyje zgodnie z prawdą, sam nie jest jej źródłem.	- Prawda jest względna, subiektywna i indywidualna. Prawdą jest to co dla danego człowieka jest prawdą. Można ją odkrywać przez intuicję, doświadczenie lub wewnętrzne „oświecenie”. Każdy ma swoją „prawdę”, która jest zmienna i niezdefiniowana, zależna od subiektywnych doświadczeń, odczuć i przekonań. Nie ma jednego ustalonego, zamkniętego zestawu zasad czy dogmatów. Ważniejsze jest odkrywanie i proces odkrywania niż jednoznaczna definicja prawdy. Akceptuje wiele idei, wartości, religii czy kultur (pluralizm), traktując je jako współistniejące i równowartościowe.
Człowiek	- Człowiek jest stworzony na obraz Boga i jest podobny do Niego, ale człowiek nie jest bogiem. Jest z natury grzeszny i potrzebuje uratowania (Rzymian 3:23). Człowiek zapragnął być bogiem sam dla siebie dlatego zbuntował się i złamał wytyczne Boga. Stracił przez to zrozumienie swojego autorytetu i wykrzywił rozumienie tego Kim jest Bóg. Dlatego potrzebuje zbawienia/uratowania przez Jezusa Chrystusa. Bez pojednania z Bogiem i powrotu do bliskiej relacji z Nim, nie doświadczy prawdziwego życia (będzie redefiniował życie, miłość i prawdę wg swoich subiektywnych odczuć i przekonań). „Podstępne jest serce, bardziej niż wszystko inne, i zepsute, któż może je poznać?” (Jer 17,9)	- Człowiek jest z natury dobry i boski, ma w sobie „boską iskrę” i wystarczy, że odkryje swój potencjał. Człowiek jest przedstawiany jako część wszechświata, a granica między „bogiem” a człowiekiem jest zaciemniona, ponieważ człowiek w pewnym sensie sam jest bogiem (koncepcja samo urzeczywistnienia). Wyjątkowość człowieka polega na tym, że może samodzielnie odkrywać i rozwijać swoją duchowość, często bez potrzeby odniesienia do Boga osobowego. Człowiek nie jest postrzegany jako istota upadła, lecz jako istota w procesie rozwoju duchowego. Jego wyjątkowość polega na jego potencjale do ewolucji duchowej, a nie na tym, że został stworzony na obraz Boga.
Zbawienie	- Zbawienie jest możliwe jedynie przez wiarę w Jezusa Chrystusa i Jego ofiarę na krzyżu (Ef. 2:8-9). „My wszyscy byliśmy jak nieczystości, a wszystkie nasze sprawiedliwe uczynki są jak splugawiona szata.” (Iz 64,6) „Dusza, która grzeszy, ta umrze.” (Ez 18,20). Zbawienie, uratowanie, ocalenie nie dotyczy jedynie uwolnienia od grzechu i obietnicy życia po śmierci, ale również doświadczania jakości zmartwychwstałego życia już tutaj, na ziemi. Jezus przyszedł, aby dać nam życie w obfitości (J10,10), czyli życie pełne Jego poczucia sprawiedliwości, radości, pokoju i wolności od tyranii własnego „ja”. Uratowanie, które daje nam Jezus pozwala żyć w wolności od lęków, mentalności braku,	- W tej filozofii człowiek nie jest postrzegany jako istota upadła, która wymaga odkupienia, lecz jako jednostka w procesie duchowego rozwoju i samorealizacji. „Zbawienie” to proces samorealizacji i osiągania wyższego poziomu świadomości lub oświecenia. Zamiast zbawienia, New Age proponuje idee samopoznania, przebudzenia duchowego i osiągnięcia harmonii z wszechświatem.

	Uczniowie Jezusa	New Age
	egoistycznych żądz i prowadzi do życia w harmonii z Bożym zamysłem.	
Bóg	- Bóg jest osobowy, święty i chce bliskiej relacji z człowiekiem, którego stworzył na swoje podobieństwo (Jana 15:15). Bóg jest Stwórcą świata i chociaż istnieje niezależnie od swojego stworzenia, pragnie mieć z nim relację. <i>"Nie bój się, bo cię wykupiłem, zawołałem cię po imieniu, jesteś mój."</i> (Iz 43,1) Bóg chce dać się poznać człowiekowi. Objawia swoją naturę i charakter na wiele sposobów: w swoim Słowie poprzez imiona, które ukazują jego charakter, poprzez naturę, przez Jezusa i Jego nauczania i ludzi, którzy są napełnieni Jego Duchem. (Rz1,20; J14,9; Mt11,27)	- Bóg nie jest osobową istotą, to bezosobowa energia, siła, wszechświat lub uniwersalna świadomość. Każdy nosi w sobie cząstkę „boskość”. Wszechświat, i wszystko w nim istnieje, są częścią tej boskości (panteizm).
Miłość i przykazania	Bez doświadczenia zbawienia i przyjęcia sprawiedliwości Jezusa nie jesteśmy w stanie prawdziwie kochać ani siebie, ani drugiego człowieka, nie jesteśmy w stanie wybaczyć ani sobie, ani innym. To miłość Boga daje nam zdolność zobaczenia siebie Jego oczami i przemienia nasze serca. Przyjęcie przebaczenia i doświadczenie miłości Boga, otwiera oczy na odkrycie tego kim naprawdę jesteśmy, co z kolei wzbudza w nas świadomość wartości każdego człowieka. „My miłujemy, ponieważ On najpierw nas umiłował”. (1J4,19) „Kto nie miłuje, nie zna Boga, gdyż Bóg jest miłością.” (1J 4,8) „My poznaliśmy i uwierzyliśmy miłości, jaką Bóg ma ku nam. Bóg jest miłością, a kto trwa w miłości, trwa w Bogu, a Bóg trwa w nim.” (1J 4,16) „Jeśli mnie miłujecie, będziecie chcieli zachowywać moje przykazania” (J 14:15).	- Miłość to jedynie uczucie akceptacji bez osądzania, bez konieczności zmiany, pokuty czy posłuszeństwa. Miłość jest bezosobowa. Samoakceptacja bywa przedstawiana jako najważniejsza forma miłości, czasami w oderwaniu od moralnych czy duchowych zasad. Miłość jest narzędziem rozwoju osobistego i duchowego, a nie doświadczeniem relacji z osobowym Bogiem. Miłość jest bogiem, a nie Bóg jest miłością.
Pokora i zapieranie się siebie	„Jeśli kto chce pójść za mną, niech się zaprze samego siebie” (Łukasza 9:23). „Uważajcie jedni drugich za wyższych od siebie” (Filipian 2:3). „Już nie ja żyję, lecz żyje we mnie Chrystus” (Gal 2:20). „A ci, którzy należą do Chrystusa Jezusa, ukrzyżowali ciało swoje wraz z namiętnościami i pożądliwościami” (Gal 5:24). Pokora to nie poniżanie się, ale zgodzenie się z Bogiem i Jego Słowem. Zgodzenie się na to, kim On jest, co mówi o nas, i w jaki sposób działa w naszym życiu. To uznanie, że Jego mądrość i drogi są doskonałe (Iz 55:8-9).	- New Age promuje „podążanie za sobą” i wierzenie w swoją wewnętrzną mądrość, bez potrzeby zapierania się siebie. Pokora jest redefiniowana jako otwartość na różne formy prawdy, co często prowadzi do odrzucenia hierarchii wartości moralnych lub duchowych. Promuje proces samopoznania i akceptowania siebie takiego, jakim się jest, bez krytycznego spojrzenia na własne błędy czy grzechy. Pokora nie oznacza rezygnacji z siebie ani uznania swojej zależności od Boga, ale raczej akceptację własnej boskości i potencjału.

	Uczniowie Jezusa	New Age
	Pokora wymaga przyjęcia Bożego planu zbawienia – uznania, że sami nie jesteśmy w stanie uratować się przez swoje czyny i uznanie, że Jezus Chrystus jest dla nas jedynym ratunkiem.	
Cel życia	- Życie ma na celu poznanie Boga, życie zgodne z Jego wolą oraz doświadczanie jakości życia wiecznego już tu na ziemi (Mt 6:33; J 17,3). To także doświadczanie życia, o jakim zawsze marzyliśmy i za którym zawsze tęskniliśmy, przeżywając największą miłość, jaka istnieje, oraz odkrywając potencjał Jezusa w nas. Możemy kochać i służyć innym, czerpiąc z miejsca pełni, całkowicie poddając się nowej tożsamości w Nim. Życie na ziemi jest też miejscem dokonania wyboru, który będzie determinować duchową tożsamość. „A to jest ta świadectwo, że Bóg dał nam życie wieczne, a to życie jest w Jego Synu. Kto ma Syna, ma życie; kto nie ma Syna Bożego, nie ma życia.” 1J 5,11-12	- Celem życia jest samorozwój, osiągnięcie szczęścia i duchowego spełnienia tu i teraz. Celem jest odkrycie swojego boskiego potencjału i harmonii z wszechświatem.
Grzech	- Grzech jest rzeczywisty, oddziela człowieka od Boga, wypacza naszą perspektywę i sposób postrzegania Boga, dlatego wymaga pokuty (Rz. 6:23). Grzech sprawia, że nie widzimy siebie takimi, jakim stworzył nas Bóg, i nie rozumiemy naszej roli na ziemi. Popycha człowieka do szukania zaspokojenia poza relacją z Bogiem, co w konsekwencji zawsze prowadzi do szkody, bólu, zniewolenia i pewnej formy śmierci.	- Grzech jest iluzją, problemem ludzkiej percepcji, a nie realnym stanem. Grzech nie istnieje; zło to niewiedza lub brak duchowego przebudzenia (co jest całkowitym zaprzeczeniem nauczania Jezusa.)
Uczynki a zbawienie	- „Wiara bez uczynków jest martwa” (Jk 2:26), ale same nie są wystarczające by doświadczyć zbawienia. (Ef 2,8) Uczynki są naturalnym owocem doświadczania nowej natury i wyrazem postuszeństwa prawdzie. „Okup za duszę ich jest zbyt wysoki, a nikt nie posiada aż tak wiele.” (Ps 49,8) „Po ich owocach poznacie ich. Czyż zbierają winogrona z cierni albo z ostu figi?” Mt. 7,16	- „Zbawienie” (często związane z osobistym rozwojem duchowym) jest osiągane przez praktyki, medytację, afirmację i „energetyczne czyny”. Człowiek nie potrzebuje Zbawiciela, ponieważ sam ma zdolność odkrycia swojej boskości i osiągnięcia duchowego wyzwolenia.
Modlitwa i kontakt duchowy	- Modlitwa w Biblii jest kluczowym elementem duchowego życia, traktowana jako rozmowa z Bogiem, w której wierzący wyrażają swoje radości, smutki, wdzięczność, uwielbienie i pokutę. Modlitwa to również przekonywanie serca, że to co mówi Bóg jest prawdą. "Zaufaj Mu w każdym czasie, ludu! Wylewaj przed Nim serca wasze! Bóg jest naszym schronieniem." Ps 62,8 Psalm 100:4-5, Filipian 4:6-7, Mateusz 6:9-13, Rzymian 8:26-27, 1Jana 1:9, Jakub 5:16	- Kontakt duchowy opiera się na medytacji, jodze, astrologii, channelingu, korzystaniu z energii lub kontaktu z duchami. Modlitwa w New Age często przybiera formę afirmacji – pozytywnych stwierdzeń, które mają na celu przyciąganie pozytywnej energii i zmianę w życiu. Przykład afirmacji: "Jestem częścią wszechświata i wszystko, czego pragnę, przychodzi do mnie z łatwością." "Przyciągam tylko pozytywne energie do mojego życia."

	Uczniowie Jezusa	New Age
Medytacja	Medytacja to kontemplacja, refleksja i rozmyślanie. Człowiek nieustannie medytuje, rozważa coś w swoim wnętrzu – przeszłość, porażki, zmartwienia... Może jednak świadomie wybrać, by medytować nad obecnością Boga, skupić się na Jego słowie i wyciszyć swoje serce. Taka postawa pomaga zauważyć, co w sercu wciąż nie poddało się Jego prawdzie. Celem medytacji jest przeżywanie relacji z Bogiem, poznawanie Go, a w związku z tym prawdziwe poznanie siebie. „(...) <i>gdyż jaki On jest, tacy i my jesteśmy na tym świecie.</i>” (1J 4,17.) Medytacja nie jest jednak celem samym w sobie ani tym co nas koi. Jest raczej sposobem na zatrzymanie się i zwrócenie serca na prawdę, która nas koi, pociesza i uwalnia. (Prawdą jest Jezus.)	Medytacja w kontekście New Age to praktyka skupienia na oddechu, mantrach, wizualizacjach lub tzw. „energii”. Jej celem jest osiągnięcie wewnętrznego spokoju, harmonii, poczucia jedności z wszechświatem oraz odkrycie „boskiego pierwiastka” w sobie. Jest to subiektywne doświadczenie, ukierunkowane głównie na samopoznanie i introspekcję. Medytacja New Age nie koncentruje się na Bogu jako osobie, lecz na kontakcie z „boskością w sobie”. Główne jej założenie to dążenie do wewnętrznego uspokojenia i zgłębiania siebie, gdzie metoda staje się ważniejsza niż relacja z Bogiem.
Jezus Chrystus	- Jezus jest jedynym Synem Bożym, Mesjaszem, Zbawicielem świata, Bogiem wcielonym i <u>jedyną</u> drogą do Ojca. Jezus nauczał o obiektywnej prawdzie Bożej i królestwie swojego Ojca. Wiele wycierpiał i dobrowolnie oddał swoje życie, biorąc na siebie grzech człowieka, żeby przywrócić go do relacji z Bogiem. Jezus jest Bogiem, Panem, Mistrzem, nauczycielem, przyjacielem, zbawicielem, rozwiązaniem, sprawiedliwością, początkiem i końcem wszystkiego, orędownikiem, reprezentantem ... wyrazem, sensem i treścią wszystkiego co Bóg chciał przekazać człowiekowi. Jest WSZYSTKIM DLA CIEBIE, zamiast ciebie. Na ziemi prezentował Ojca człowiekowi, teraz prezentuje człowieka w niebie. J10:30; Mt3,17; Mt1,21, J14,21; Łk4,18, Mk10,45; Jana1,29, Ef1,7; Jana 13,13; 1P1,19	Jezus jest czasami przedstawiany jako jeden z wielu "mistrzów duchowych" czy "awatarów", którzy odkryli swój boski potencjał, podobnie jak inne postacie religijne czy mistyczne (np. Budda, Kryszna, Lao Tzu, Dalajlama ...). Jest traktowany jako przykład człowieka, który osiągnął wyższy stan świadomości lub pełnię duchowego przebudzenia. Jezus jest również przedstawiany jako ktoś, kto żył w zgodzie z uniwersalnymi prawami wszechświata, pomagając innym osiągnąć wewnętrzną harmonię, ale niekoniecznie w roli Boga. W takim przypadku bardziej akcentuje się jego nauki dotyczące miłości, świadomości i uzdrowienia, a nie jego boskość czy zbawczą rolę. Wzmianki o Jezusie to raczej interpretacja jego osoby w kontekście ogólnych idei duchowego przebudzenia, niż pełne przyjęcie jego boskiej natury i roli w zbawieniu ludzkości.
Zasada siania i zbierania	- Jezus nauczał o tym, że wróci do nas to, co siejemy/czyli to czym obdarowujemy ludzi (postawy, słowa, czyny, relacja). Zasada ta również dotyczy wszystkiego na czym skupiamy naszą uwagę i przyjmujemy do naszego wnętrza. (Mt 7,16-20; Ga16,7-8; Łk 6,38); Mt 13,3-9; Jn12,24). Jego zasada nie jest jednak pomysłem na inwestycję, która ma się zwrócić, <u>ponieważ</u> dawanie <u>wynika</u> z pełni, której doświadczamy w relacji z Nim. <i>Dajemy, bo On nas obdarował.</i> (Jn 1,16) <i>Kochamy bo On nas pierwszy ukochał.</i> (1 Jn 4:19).	- Zasada siania miłości (często nazywana prawem przyciągania) jest inwestycją, która ma się zwrócić. Kochasz po to, żeby... Miłość, hojność i pozytywne emocje są traktowane jako "inwestycje" w karmiczną równowagę lub energię. Sianie jest często egocentryczne – miłość i dobro są dawane po to, aby zyskać coś, co dajemy o takiej samej wibracji, np. szczęście, spokój lub sukces.

	Uczniowie Jezusa	New Age
Śmierć i życie po śmierci	Śmierć, jest wynikiem grzechu, który wszedł na świat przez bunt pierwszych ludzi (Adam i Ewa) (Rodz.2,17; Rz. 5,12). Śmierć fizyczna to koniec życia w ciele, jednak nie jest to koniec istnienia. Człowiek kontynuuje życie zgodnie z tym jakiego wyboru dokonał na ziemi korzystając z wolnej woli. (J 3,16; 1J 5,11-12, Hbr 9,27; Rz. 6,8-9, Dz. 17,28) Biblia mówi także o śmierci duchowej, która oznacza oddzielenie od Boga (Ef 2,1).	Śmierć fizyczna nie jest traktowana jako ostateczny koniec istnienia, lecz jako przejście do innego stanu świadomości lub formy istnienia. Reinkarnacja – dusza przechodzi przez cykle odrodzenia, aż osiągnie oświecenie. - W bardziej ezoterycznych nurtach New Age śmierć jest postrzegana jako iluzja, wynikająca z błędnego utożsamienia się człowieka z ciałem fizycznym. - Istotą człowieka jest duchowa świadomość, która jest wieczna i niezależna od ciała.

Biblia Strzeżenie serca i przemiana myślenia	New Age Rozpuszczanie myśli
Czym jest? Uważne przyglądanie się swoim myślom, emocjom, motywacjom i pragnieniom pozwala świadomie zauważyć z której natury czerpię, komu służę, dlaczego chcę brać udział w czymś oraz gdzie jeszcze nie zgodziłem się z Jego prawdą i nie doświadczam pełni Jego życia. Rozpoznanie źródła pomaga podjąć decyzję, czy chcę być sługą ego, czy Jezusa.	Czym jest? Koncepcja polegająca na obserwowaniu i „rozpuszczaniu” myśli w umyśle bez oceniania ich, aby osiągnąć wewnętrzny spokój w danej chwili, przypomina obserwację chmur na niebie – które pojawiają się i znikają, nie pozostawiając trwałego śladu.
Cel: Przemiana umysłu, aby myśleć zgodnie z Bożą prawdą i odrzucać myśli, które niszczą lub prowadzą do śmierci (Rz. 12:2), prowadzi do doświadczania życia, które mamy w Jezusie. Świadomość błędów w sposobie myślenia i podświadomych programów serca (z miejsca poczucia sprawiedliwości) pozwala wybrać prawdę, która nas uwalnia. Dzięki temu możemy doświadczać pełni oraz być światłem i solą w świecie, który desperacko potrzebuje Boga.	Cel: Osiągnięcie stanu pustki umysłu lub pełnej neutralności, gdzie myśli nie mają wpływu na naszą tożsamość. Doświadczenie ulgi w danej sytuacji. Myśli można więc zignorować lub rozpuścić, co może prowadzić do poczucia braku zła w sobie i wobec siebie. W chrześcijaństwie dążymy do pełni życia w prawdzie Bożej, zamiast pustki.
Podejście do myśli: Niektóre myśli mogą być zbudowane na kłamstwie lub destrukcyjne, dlatego należy je aktywnie rozpoznawać, odrzucać i zastępować Bożą prawdą (2 Koryntian 10:5).	Podejście do myśli: Myśli są postrzegane jako tymczasowe i pozbawione znaczenia. Ważne jest, aby nie przywiązywać się do żadnej z nich.
Praktyka: Modlitwa, rozważanie Bożego Słowa, wyciszenie się oraz poddawanie każdej myśli Chrystusowi (Filipian 4:8).	Praktyka: Medytacja i techniki mindfulness, które pomagają w wyciszeniu umysłu.
Rola człowieka: Człowiek współpracuje z Bogiem, poddając się prowadzeniu Ducha Świętego w przemianie serca i umysłu (Psalm 51:12, Rz12,12). To człowiek ma autorytet dany mu przez Boga dzięki któremu może wybrać życie lub śmierć. Człowiek nie jest prawdą, ani jej źródłem, ale ma moc ją wybrać.	Rola człowieka: Człowiek samodzielnie uwalnia się od negatywnych myśli i emocji poprzez techniki umysłowe. Człowiek jest źródłem (subiektywnej) prawdy.
Rola Boga: Bóg jest osobowym Stwórcą, który daje swoje chcenie i zasilenie do przemiany w relacji z Jezusem Chrystusem (2 Tymoteusza 1:7, Flp2,13).	Rola Boga/Boskiego elementu: Boskość to energia lub świadomość, którą człowiek odkrywa w sobie.
Ostateczny cel: Stawanie się coraz bardziej podobnym do Chrystusa, i życie zgodne z Bożą wolą (Kolosan 3:10 i 2Kor5,18).	Ostateczny cel: Zjednoczenie z uniwersalną energią lub osiągnięcie harmonii z „wszechświatem”.

	Biblia Narodzenie na nowo	New Age Uzdrowienie wewnętrznego dziecka
Źródło problemów w życiu	Grzech, z powodu swojego natury niszczy człowieka i oddziela nas od Boga.	Trauma i zranienia emocjonalne z przeszłości, często przypisywane relacjom w dzieciństwie.
Rozwiązanie	Śmierć starego „ja” poprzez duchowe narodzenie na nowo w Chrystusie (Jan 3:3; Gal 2:20).	Praca z wewnętrznym dzieckiem: uzdrawianie emocji, akceptowanie siebie takim, jakim się jest.
Kroki do zmiany	- Uznanie grzesznej natury. - Pokuta. – Oddzielenie się od starego człowieka i przyjęcie nowego życia w Jezusie. Przekształcanie swojego myślenia (transformacja).	- Rozmowa z "małym sobą". - Akceptowanie bólu z przeszłości. - Praktyka samouwielbienia (celebracja swojego „boskiego potencjału” i traktowania siebie jako źródła miłości, mocy oraz wiedzy).
Nowa tożsamość	Człowiek staje się nowym stworzeniem w Chrystusie, co oznacza radykalną przemianę: „ <i>Stare przeminęło, oto wszystko stało się nowe</i> ” (2 Kor 5:17). Ta zmiana zachodzi, gdy człowiek zjednoczy się z Chrystusem – stare życie umiera, a on wkracza w nową rzeczywistość duchową, której fundamentem jest inny system wartości. Odzyskuje tożsamość, którą dał mu Jezus, porzucając wszystko, co budowało jego ego, by odkryć siebie w relacji z Jezusem. Nowe narodzenie nie jest tylko zmianą wartości – to całkowita zmiana natury, która nie chce już kierować się egoizmem. Konserwatywne wartości nie są tym samym co nowa natura, gdyż nadal służą „ja”, a więc są w swojej naturze samolubne. Człowiek poddaje się władzy Jezusa i staje się częścią Jego Królestwa. W tej nowej rzeczywistości człowiek nie żyje już własnym życiem, ponieważ stary człowiek zginął, a życie, które teraz żyje, jest życiem Jezusa. Z tego powodu kluczowa jest bliska relacja z Nim, aby Jego życie mogło być wyrażane w naszym codziennym życiu.	Budowanie tożsamości na doświadczeniach z przeszłości i akceptacja ich jako części siebie. Nacisk położony jest na pracę wewnętrzną z traumami i emocjami, koncentrując się na samowystarczalności i akceptacji wszystkich aspektów siebie (w tym traum i emocji).
Miłość do siebie	Miłość wypływa z przyjęcia miłości Boga do nas. Ona nadaje nam wartość, siłę i cel w życiu (1 Jan 4:19).	Miłość do siebie jest źródłem uzdrowienia i szczęścia; samowystarczalności emocjonalnej.
Zapieranie się siebie	„ <i>Jeśli ktoś chce pójść za mną, niech się zaprze samego siebie, weźmie swój krzyż i naśladuje mnie</i> ” (Łk 9:23).	Przyjmowanie siebie takim, jakim się jest, bez osądzania. Koncentracja na wewnętrznym dziecku i sukcesach w rozwoju samoświadomości.
Głębia przemiany	Całkowita przemiana serca i umysłu, zamiana tożsamości poprzez działanie Ducha Świętego (Rzym 12:2). Biblia mówi, że nasza przemiana i upamiętnianie możliwe jest dzięki miłości i dobroci Boga, której doświadczamy w relacji z Nim. Wzrastamy w charakter Jezusa.	Proces terapeutyczny, który działa na poziomie emocji i podświadomości, ale nie dotyczy duchowej natury. New Age sugeruje, że miłość powinna wypływać z nas samych, jako wyraz naszej boskości.

* W tradycyjnej psychoterapii praca z "wewnętrznym dzieckiem" opiera się na analizie emocjonalnych doświadczeń z dzieciństwa w celu zrozumienia, jak wpływają one na obecne zachowania i decyzje. Jest to narzędzie terapeutyczne, a nie duchowe. New Age rozszerza tę koncepcję, łącząc ją z mistycznymi lub duchowymi przekonaniami, jak np. reinkarnacja, karmiczne obciążenia czy "święta energia" wewnątrz nas.

Koncepcja pracy z wewnętrznym dzieckiem nie wywodzi się wyłącznie z New Age, ale stała się częścią tej filozofii dzięki jej adaptacji w duchowym kontekście. W chrześcijaństwie nie ma jednak odpowiednika dla tej idei, ponieważ uzdrowienie i przemiana dokonują się przez wiarę w Jezusa, zaparcie się siebie i narodzenie na nowo, a nie akceptację wszystkich aspektów własnego "ja".

	Nauczanie Jezusa	Metoda Lustra
Samopoznanie przez innych	Jezus naucza, że człowieka określa to, co wychodzi z jego serca. Jego nauczanie podkreśla, że stan serca człowieka wyraża się w jego działaniach, słowach i relacjach z innymi. (Ew. Mateusza 15:18-19)	Metoda Lustra zakłada, że to, co widzimy w innych ludziach, jest odbiciem tego, co jest w nas samych. Przez obserwację swoich reakcji na innych ludzi, możemy dostrzec swoje wewnętrzne przekonania, wartości i nieuświadomione emocje.
Wewnętrzna transformacja	Jezus naucza o konieczności narodzenia się na nowo (J 3:3), wewnętrznej transformacji poprzez współpracę z Duchem Świętym, który nieustannie wskazuje na Jezusa, przemienia nasze życie i pomaga nam doświadczać nowej tożsamości w Nim.	Metoda Lustra kładzie nacisk na wewnętrzną transformację, uzdrawianie i samodoskonalenie poprzez zrozumienie własnych reakcji na świat zewnętrzny.
Relacje z innymi	Jezus podkreślał miłość do bliźniego jako centralny element życia chrześcijańskiego (Ew. Mateusza 22:39). Nauczał, że relacje międzyludzkie są podstawą Królestwa Bożego, a miłość i przebaczenie mają moc uzdrowienia naszych serc i przemiany (Ew. Łukasza 6:27-36).	Lustro wskazuje, że nasze relacje z innymi są lustrzanym odbiciem tego, co jest w nas samych. Praca nad sobą może wpływać na to, jak postrzegamy innych i jak wchodzimy w relacje.
Miłość jako motywacja	Możemy kochać siebie kiedy doświadczymy miłości Boga do nas. Wtedy też pragniemy kochać innych tak jak On nas ukochał. Miłość pochodzi z pełni w relacji z Bogiem, a nie z egoistycznych motywów. Miłość do Boga i innych ludzi nie jest jedynie narzędziem do własnego rozwoju, lecz wyrazem poświęcenia, oddania się innym z powodu wartości, którą w nich widzimy. (Ew. Jana 15:12-13; 1 Kor 13)	W metodzie Lustra miłość jest motywacją do zmiany, jednak często koncentruje się głównie na samodzielnym uzdrowieniu, osobistym spełnieniu i samorozwoju. Istnieje silne skupienie na „ja” oraz dążeniu do osiągnięć własnymi siłami i metodami, bez uwzględniania mocy Ducha Świętego jako źródła tej transformacji.
Skupienie na ego i osobistych celach	Jezus nauczał o zaparciu się siebie, o rezygnacji z ego i o oddaniu się służbie innym (Ew. Mateusza 16:24). Jego nauka nie koncentruje się na osobistym rozwoju w sensie egoistycznym, lecz na służbie Bogu i bliźniemu, podążaniu za Bożymi planami i wartościami.	Metoda Lustra może prowadzić do samorealizacji i pracy nad ego, pomagając w zrozumieniu i poprawie siebie. Zmiana jest często ukierunkowana na osobiste dobro.

Metoda Lustra, znana również jako **"Mirror Technique"** lub **"Lustro"**, jest techniką samopoznania i rozwoju osobistego, która polega na analizowaniu siebie przez pryzmat innych ludzi i sytuacji, które nas otaczają. Technika ta opiera się na przekonaniu, że to, co dostrzegamy w innych, jest lustrzanym odbiciem tego, co znajduje się w nas samych – zarówno w aspekcie pozytywnych cech, jak i negatywnych.

Choć metoda Lustra **nie jest wyłącznie** przypisana do New Age, jej podstawowe zasady, jak samodoskonalenie, wewnętrzna transformacja i "praca z energią" mogą być powiązane z niektórymi praktykami i filozofiami związanymi z New Age, które podkreślają samopoznanie, duchowy rozwój oraz uzdrawianie energii. Postaram się dotrzeć tę metodę do zestawienia w pierwszym dokumencie Jezusa Biblijnego ze współczesnymi trendami w kościołach.

Podobieństwa:

1. **Samopoznanie i refleksja:** Zarówno metoda Lustra, jak i nauczanie Jezusa podkreślają znaczenie zrozumienia siebie i swoich reakcji w relacjach z innymi. Jezus wzywał do rozpoznania wewnętrznych postaw i serca (Mat. 7:3-5).
2. **Wewnętrzna przemiana:** Obie koncepcje promują wewnętrzną przemianę jako drogę do lepszego życia i relacji z innymi.
3. **Znaczenie miłości:** W obu przypadkach miłość jest kluczowym elementem, który powinien kierować naszym życiem i relacjami z innymi. Jezus mówił o miłości do bliźniego jako fundament chrześcijaństwa.

Różnice:

1. **Motywacja:** W metodzie Lustra motywacją do zmiany jest osobiste uzdrowienie i samodoskonalenie, podczas gdy Jezus nauczał, że motywacją do działania powinna być miłość do Boga i bliźniego (Mat. 22:37-40). Tym samym nie służę swojemu zyskowi, komfortowi i uczuciom, ale Bogu, który jest źródłem wszystkiego. Celem ludzi wierzących jest prezentowanie natury Boga, aby świat mógł Go poznać ponieważ chcemy łączyć ich z Bogiem.
2. **Kierunek zmiany:** Metoda Lustra często koncentruje się na pracy nad ego i poprawie siebie, a nauczanie Jezusa składa się z zaparcia się siebie i służby innym, co wiąże się z oddaniem się Bożym celom i wartościom. Problem z metodą lustra jest taki, że człowiek swoją naturę chce ulepszyć przy pomocy techniki. Nie uznaje problemu w swoim sercu bo utraciłby wtedy swoją doskonałość. Poddaje się niekończącemu procesowi wypierania i wypleniania programów, nie transformacji. Serce nadal jest zranione, tyle, że nie chce widzieć już ran.
3. **Zależność od Boga:** W nauczaniu Jezusa przemiana w człowieku jest wynikiem działania Ducha Świętego i relacji z Bogiem. Jezus nauczał, że to Bóg działa w nas, byśmy mogli doświadczać prawdziwej przemiany (Jana 15:5).

Podsumowanie:

Metoda Lustra i nauczanie Jezusa mają pewne wspólne elementy w zakresie samopoznania i pracy nad sobą, jednak różnią się w motywacjach, kierunkach zmian oraz ostatecznym celu. Jezus wskazuje na duchową przemianę, która zachodzi w relacji z Bogiem i w oparciu o Jego zasilenie i moc, podczas gdy metoda Lustra ma bardziej egocentryczny charakter, koncentrując się na osobistym rozwoju i uzdrowieniu, co może prowadzić do poczucia spełnienia, ale nie prowadzi do duchowej przemiany w sensie biblijnym.

W chrześcijaństwie koncepcja pracy nad sobą jest również ważna, ale różni się w swoim podejściu. Zamiast skupiać się na lustrzanym odbiciu siebie w innych ludziach, chrześcijaństwo kładzie nacisk na relację z Bogiem, wpatrywanie się w Jego naturę, śmierć starego człowieka, nowe narodzenie, pokorę i oddanie siebie Jemu.

* Informacje, którymi się z Tobą dzielę nt. New Age pochodzą z wielu źródeł, które pomagają zrozumieć ogólne założenia i praktyki tego ruchu. Np:

1. Literatura związana z New Age:

- Książki takie jak "The Power of Now" Eckharta Tolle czy "A Course in Miracles" Helen Schucman są fundamentalnymi tekstami w kręgach New Age, wyjaśniającymi koncepcje medytacji, świadomości i "boskości" w człowieku.
- Dzieła Deepaka Chopry i Rhondy Byrne ("The Secret") także opisują zasady związane z myśleniem i manifestowaniem rzeczywistości.
- Książki takie jak "The New Age Movement and the Biblical Worldview" Johna Weldona oraz "Another Gospel?" Alisy Childers analizują różnice() między New Age a chrześcijaństwem.
- Chrześcijańskie strony apologetyczne, takie jak GotQuestions.org, szczegółowo opisują założenia New Age i porównują je z biblijnym nauczaniem.
- Koncepcja "ukołysania" lub "uzdrowienia wewnętrznego dziecka" jest szeroko związana z filozofią New Age, ale jej korzenie sięgają również psychologii humanistycznej i terapeutycznej, szczególnie prac takich autorów jak John Bradshaw (autor książki *Homecoming: Reclaiming and Healing Your Inner Child*). New Age często adaptuje te idee, łącząc je z duchowymi koncepcjami samorealizacji i boskości wewnętrznej. New Age promuje ideę przyjęcia wszystkich aspektów siebie, w tym bólu, zranień i wewnętrznego dziecka, jako sposobu na osiągnięcie pokoju.
- "The Power of Now" – Eckhart Tolle Ta książka porusza temat samopoznania i duchowego przebudzenia, podobnie jak metoda Lustra, poprzez skupienie się na teraźniejszości i wewnętrznej transformacji.
- "The Celestine Prophecy" – James Redfield - Książka, która omawia duchowe poszukiwania i rozumienie siebie poprzez interakcje z innymi ludźmi (odniesienie do metody Lustra).

2. Moja wiedza i analiza:

- Wiele z tego, co napisałam, opiera się na ogólnej wiedzy na temat New Age z powyższych źródeł, w połączeniu z porównaniem tych założeń z biblijnymi naukami. Użyłam koncepcji znanych w New Age (takich jak „rozpuszczanie myśli” czy „boska świadomość”) i skonfrontowałam je z kluczowymi fragmentami Pisma Świętego.